

Liturgie slova - 4. neděle postní

1. čtení - 2 Kron 36,14-16.19-23

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvřili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zpustošení odpočívala, až se naplnilo sedmdesát let. V prvním roce perského krále Kýra vzbudil Hospodin ducha Kýra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit – i písemně – po celém království: Tak praví Kýros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním. Ať jde do Jeruzaléma!

ŽALM 137 - Odpověď: Vyslyš nás, Pane, a vysvobod' nás!

U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali, – když jsme vzpomínali na Sión. – Na vrby toho kraje – jsme zavěsili své citory. Neboť tam od nás žádali písně ti, kdo nás odvěkli, – kdo nás sužovali, od nás žádali, – abychom se radovali: – „Zpívejte nám ze siónských písní!“

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň – v cizí zemi? – Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme, – ať mi zchromne pravice!

Ať se mi jazyk přilepí k patru, – když na tebe nevzpomenu, – když nedám přednost Jeruzalému – před každou svou radostí.

2. čtení - Ef 2,4-10

(Bratři a sestry!) Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Milostí jste spaseni! Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Milostí jste tedy spaseni skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to dar Boží! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

Evangelium - Jan 3,14-21

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 19.3. Slavnost sv. Josefa (2 Sam 7,4-5a.12-14a.16; Řím 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a)

Komentář: Josefova poslušnost, ochota naslouchat Božímu hlasu a také podle toho jednat je pro mne výzvou k napodobování.

ÚTERÝ 20.3. (Ez 47,1-9.12; Jan 5,1-3a.5-16)

Komentář: I ve tvém životě může Ježíš proměnit a uzdravit to, co tě již dlouho trápí („nemocný už osmatřicet let“), s čím již léta bojuješ, co tě sráží do prachu, odvádí od tvého Pána, co ti brání jít dál ...

STŘEDA 21.3. (Iz 49,8-15; Jan 5,17-30)

Komentář: Hledám „vůli toho, který mě poslal“. – Hledám Boží vůli pro svůj život? Ptám se svého Pána? A naplňuji jeho vůli? Nechávám se poslat?

ČTVRTEK 22.3. (Ex 32,7-14; Jan 5,31-47)

Komentář: Jak moc věřím Ježíšovi? Jak moc se v dnešním dni spolehnu na jeho slovo, na jeho zaslíbení? Jak moc dnes dokážu jeho slovo žít, jak moc je naplním?

PÁTEK 23.3. (Mdr 2,1a.12-22; Jan 7,1-2.10.25-30)

Komentář: I já mohu uvažovat podobně – už Ježíše znám, vím, co říká, kam mne v životě postavil, čím mne pověřil. Ale jsem ochoten přijímat věci nové? Jsem ochoten rozpoznat jej nově v této životní etapě?

SOBOTA 24.3. (Jer 11,18-20; Jan 7,40-53)

Komentář: Podobně jako včera: Předpojatost, zasetost v uvažování, nechuť měnit své navyké cesty brání v otevření se věcem novým, osvobozující radostné zvěsti, Kristu přinášejícímu nové věci do mého života! – Právě dnes!